

Lastpakken

Wij hebben op Aarde sinds enkele decennia blijkbaar ‘last’ van de Nieuwe Tijd Kinderen. Ze dalen sinds de Harmonische Convergentie massaal neer in onze werkelijkheid, en maken het ouders, verzorgers, opvoeders en onderwijzers heel lastig. Ze kunnen zich niet concentreren en denken alles te weten. Ze zijn op een griezelige manier hoogbegaafd en kunnen zich tegelijk als verwende nesten manifesteren.

Nieuwe Tijd Kinderen kijken dwars door ons heen en hebben vaardigheden en talenten die door volwassenen niet erkend en herkend kunnen worden, omdat die hun Innerlijk Kind vergeten zijn. Nieuwe Tijd Kinderen zijn ons spel van beschaving, maskers en politiek al ver voorbij, ze zijn confronterend eerlijk en dat vinden we ook lastig. Nieuwe Tijd Kinderen zijn geen kinderen, dat vergeten we telkens weer en dat is heel lastig.

Deze nieuwe wezens zijn als het ware en masse Onbevlekt Ontvangen, voor mensen die het dogma van Rome nog altijd slikken; ze zijn gekomen zonder karma! Ze zijn gekomen om ons te reflecteren wat wij van deze prachtige planeet hebben gemaakt. Ze zijn gekomen om de mentale en emotionele druk zo op te voeren dat er wel een Grote Ommekeer moet komen. Ze doen dat zeer onorthodox door bijvoorbeeld drie mensen met een geweer neer te knallen. Wij, en de media voorop, staan meteen klaar met oordelen en vooroordelen, en we vergeten voor ons eigen comfort dat deze lastpakken ons weerspiegelen.

De Nieuwe Tijd Lastpakken zijn een directe en confronterende spiegel voor de volwassenen van deze wereld. Ze spelen ons na, of kopiëren daden die ze op de tv zien. De volwassenen distantiëren zich van deze generatie door ze te definiëren als ADHD, onhandelbaar en we bestempelen deze kinderen met begrippen als dyslexie. Wij ouderen leven dus nog altijd in afgescheidenheid, wij zijn nog steeds zo dom dat we oordelen en met de vingers graag naar anderen wijzen.

Hebben we er ooit bij stil gestaan hoe onze Vader/Moeder God ons hebben ervaren? Ze stuurden hun kinderen naar het Paradijs dat ze Gaia noemden. Die kinderen leefden aanvankelijk in volkomen onschuld, totdat er religie werd geschreven...Dat veroorzaakte dualiteit en begrippen als goed en fout, mijn en dijn, Kaïn en Abel. Een bijzonder getalenteerd kind van onze Vader/Moeder God werd zelfs door de anderen op een kruis genageld. Onze Vader/Moeder God hadden dit Kind gevraagd om deze woorden tot ons te richten: “Laat de Kinderen tot mij komen!”

ArjunA

